

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skal den Lutherske Reformation virkelig fortsættes?

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 155. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1831_491_1-txt-shoot-idm479.pdf (tilgået 21. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Naar vi nemlig tale om den Christne Kirke, ikke som en Steen-Stue eller et Luft-Castel, men som et troende Menneske-Samfund med Saligheden for Øie, da er Udfeielse naturligviis et billedligt Ord, der kun betyder hvad i Aandens Hverdags-Sprog kaldes *Renselse*, og 156at en saadan maa finde Sted hos alle Syndere, naar de skal blive værdige Medlemmer af de Helliges Samfund, er nemt at forstaae. Derfor hører det til *Daabens Vilkaar* i den Christne Kirke, at forsage eller undsige Djævelen med alt hans Væsen og alle hans Gierninger, som Noget der strider mod Christendommens Aand, og maa, naar det faaer Indpas, hindre den aandelige Vext, tære paa Livs-Kraften, svække Frimodigheden og Glæden i Herren, undergrave og omsider tilintetgiøre *Troen* og *Haabet*, hvorpaa al Christendommens Velsignelse beroer. Det er desaaarsag umueligt, at *Troen* og *Haabet* kan blive levende i et syndigt Menneske, uden at de sætte ham i Strid med Alt, hvad der i hans *Tænke-Maade*, *Tanke-Gang*, og *Levnets-Løb* strider imod dem, og jo mere klarøiet han er, og jo mere oplyst han bliver, des bedre vil han overskue Kampens Omfang, indsee dens Nødvendighed, og opdage Maaden, hvorpaa den bedst kan føres. Er nu den Opvakte tillige Lærer i Kirken, da maa han kæmpe for Menigheden, som for sig selv, thi dertil driver den sande Kiærlighed, og ei, som Øllebrøds-Potterne vil indbilde os, til at drage et Slør over Fordærvelsen, og raabe Fred, hvor der er ingen Fred. En christen Præst som Morten Luther vilde da til enhver Tid have fundet Nok at bestride og udrense, baade hos sig selv og Menigheden; men nu fandt han selv det christelige Bede-Huus allevegne aabenbar giort til en Røver-Kule, saa Præsterne, istedenfor at bestride Djævelen, hans Væsen og hans Gierninger, reiste Altere for Fienden i hver en Krog, ja lagde sædvanlig, som hans troe Tjenere, Puder under Hovedet paa de sovende Syndere, og bandt Garn til at fange Sjæle 157for Afgrunden. Under saadanne Omstændigheder maatte der nødvendig i alle Maader opstaae en Kamp paa Liv og Død om Renselsen, og efterat Kirke-Begreberne i en Række af Aarhundreder var blevet meer og meer forvirrede, det Synlige sat i Stedet for det Usynlige, og Aanden fortrængt af Kiødet, er det intet Under, at Kampen selv naar den, som hos *Luther*, var om det Aandelige, fik Udseende af, at være mest om haandgribelige Ting, eller dog om Geistlighed og Bibel-Læsning. Det er imidlertid klart, at baade kunde der være fuldt af Billeder i Bedehuset, og af Klostre i Landene, uden at de Christne derfor behøvede at dyrke Helgene eller købe Aflad, og ligeledes kunde Bedehusene faae bare Vægge og Klostrene Skam, som skeet er, uden at Menigheden derfor blev det mindste christeligere. Skal derfor den Lutherske Reformation have Æren for en *Kirke-Rensning*, da maa det have været dens *Hoved-Sag*, at rense Menighedens *Tænke-Maade* og *Tanke-Gang* i Overeensstemmelse med den Tro, vi bekiende, og det Haab, hvortil vi ere kaldede. At det virkelig var saa hos *Luther* selv, indrømmer jeg med Glæde, og det er kun alt for klart, at hans Kirke-Rensning i den Forstand, netop nu maa ivrig fortsættes, eller fornyes; thi *Tænke-Maaden* og *Tanke-Gangen* kunde umuelig være mere uchristelige i Begyndelsen af det sextende Aarhundrede, end de i Slutningen af det Attende blev.